

- Ngày hôm cuối cùng gặp chúng ba hay nói chung?
- Tại sao không ba không đi?
- Tại chúng ba.

1) - Ngày 4.4.75 là lần cuối cùng tôi gặp chúng tôi
vài cuối là ngày tôi với quê hương tôi đi trở về
nhiệm sở tại TP.S VN tại Phil. Chuyến ra đi này
không như những lần khác, tôi lo âu nhiều,
tôi biết quê hương tôi sẽ qua một giai đoạn
nó cũng quan trọng, tôi không dám nghĩ xa hơn
nó tôi không muốn thất bại. Chuyến tôi lần này
tôi cũng không muốn một chút, con anh tôi & .
Tôi đã khóc nhiều để cầu xin cho thất bại đừng
tới. Tôi còn nhớ rõ hình ảnh chuyến con ba ba
tôi tiễn tôi ra phi trường, những câu chúc bồng
an ủi luôn là những câu an ủi cho người
ra đi mà đến gần 10 năm rồi tôi không sao
quên được.

2) - Ngày 26.4.75, 4 ngày trước khi Saigon
mất như tôi đến gọi tôi telephone cho tôi
tôi nó cũng mừng nó và hỏi bao nhiêu tiền
nhà tôi không sao trả lời kịp với tôi. Nhưng khi
tôi nghe giọng nói của nhà tôi lần tôi mới bắt
giọng nói rất hiền từ nhưng tôi hiểu có
điều gì quan trọng lắm. Nhà tôi bảo lần đó
tôi rất ngạc nhiên nhưng tôi thêm hiểu nhiều
chữ báo: Tiếng nói rất nghiêm trọng anh gọi
sau để em yên tâm với lần đó em vẫn hiểu

vì chúng ta không còn liên lạc ^{duo} như trước nữa
nhà tôi chỉ bảo: Hãy bảo tập lấy thân, và
câu đầu! Tôi yên lòng và biết ngay sự chọn
lựa ^{nhà tôi} quê hương đất nước và gia đình: là
cái di lưu, và một quan nhân nhà tôi
không đi bỏ đứng đợi mình đi ra đi, còn ở
lại thì bỏ nó ở một nơi đất lạ quê người
không còn ai là thân nhân nữa. Nhà tôi
đi hết đống với tôi chúng con là lẽ sống của tôi
may mắn tất cả, làm tôi sống nổi, tôi có con
con đảm nữa không. ~~Tôi mặc dù kinh phục sự~~
~~chọn lựa đó nhưng Sylvia, tôi là~~ ^{chị con} ~~tôi~~ ^{con}
vẫn là trên TN ở bên đây bên đó mình VN
đó đó cả rồi, tôi không muốn mất quê
hương và tôi cũng không muốn mất chúng con
tôi, tôi bảo thêm Tony rằng Ford lúc bấy giờ
đó tuyệt bỏ là "It is too late now". vì tôi
biết lúc bấy giờ ở VN không còn hết tin tức
giữ bên ngoài nữa, nhưng nhà tôi vẫn thân an
và an ủi tôi Empen tâm anh đó sẽ đều toàn.
Có Sylvia, ~~nhưng dù tôi kinh phục lòng con đảm~~
~~và trách nhiệm của chúng tôi, nhưng tôi là~~ ^{chị}
~~một người đàn ông lương thiện, một người vợ~~
~~và người mẹ, Sylvia, nó kết cả những người~~
~~đàn ông và vợ, chắc rằng cảm của tôi, tôi~~
~~không muốn giải chúng, con và gia đình.~~
~~Tôi không bảo về điều các con tôi từng giờ~~
~~phút đau thương đó. Tôi là vợ là mẹ xa~~

Cô Sylvia chia sẻ cô hiểu ³⁻trí, và ³⁻trí nghĩ tới
 ai những người mẹ, người vợ ^{hết thời gian} sẽ hiểu sự đau

Đến cửa hồ - Hồ là người mẹ và vợ sống xa quê
làng trong lúc loạn lạc, một hồ không thấy
màu chảy, hai hồ không nghe tiếng sóng, ~~không~~
~~trở lại~~ nhưng dân ở hồ thấy được ^{hồ} ^{không} ^{phải} ^{điều}
mắt lại thấy con hồ đầy màu - ~~hồ~~ ^{hồ} ^{không} ^{phải} ^{điều} ^{điều} ^{điều} ^{điều}
thì bảo rằng cuộc chiến ở miền hồ có thể nói
là tất cả miền trên cái sông dài là miền
chỉ không phải là miền nữa!

3) Nhà tôi là người dốt với cái nhân tôi là người đang kinh phục bệnh chùng là nhà tôi ở lại với ^{đi} đàng chân đến đến gần phút cuối cùng mà tôi thuiêng báo là "Trên anh đi" kêu tri kỷ Khó tên". và người tri kỷ đó tôi đã tên được, ^o biết tôi có cơn sập lại không?

Kate, Beth và tôi ^{đã} xem phim ở đài ABC channel 20/20
đến clip ^{đó} tôi có dịp nói lên những gì ~~đó~~ chúng
tôi ^{muốn} ~~đã~~ làm, đã nghĩ, và đang làm. Sau
khi đó tôi đi 2 lần làm vợ ;

1) 23 tuổi đã là người quả phụ rồi? 87
vợ 2 con nhỏ dài 4. 16 tháng và một đứa
con trong bụng mẹ, vì thế tôi rất thấy
cảm cho những người vợ, mẹ cha, anh
em của những người bà, mẹ? đã hy sinh
trên màn che đất nước. Tôi đứng
trước đài kỷ niệm của những vị anh,
bà mình che đất nước và tôi xin kính
phục và xin chia sẻ sự đau thương với

Gia đình.

- L -

- Và lần thứ 2, tôi ^{quy} là vợ tư nhân tôi

cũng xin cầu nguyện cho họ sớm được sum họp cùng nhà. Thanks giving và Christmas này mãi mãi. Chúng tôi cầu nguyện cho họ và cũng cầu nguyện cho chúng chúng tôi thời gia đình tư nhân chúng tôi VN.

Chúng tôi cũng cầu ơn Trời Thánh và chúa phước, các dân hiền, Ngọc Hoàng và các thần trên thế giới ^{LHQ.V.V} đã và đang xua tiễn việc ~~trở lại~~ phùng thức tư nhân chúng tôi VN.

~~Đã 10 năm rồi~~ và tôi cũng xin chào phước VN

Cho Gia đình tư nhân chúng tôi VN thời:

thời - ~~Đã 10 năm~~ + ~~Đã 10 năm~~ với đường lối của chúa phước đất ra

- Ông Bé và bạn bè viết thư
Sœur Pascale.

10 năm rồi chúng tôi mừng

- Tôi cũng xin